धनुर्धरः ॥ तं दृष्ट्वा देवभावेन प्रणम्य शिरसा भृशं । आगतोऽस्मि. 37. *Varáhamatanibarhaṇam.* De Verris cultoribus. 38. *Lokamatanibarhaṇam.* De quatuordecim mundorum cultoribus. 39. *Guṇamatanibarhaṇam.* एवमेतन्मते परिहृते पुनरन्ये गुणोपसकाः प्रत्यवतिष्ठंतः किल स्वामिनमिदमाहुः । स्वामिन् गुणाः किल लोककर्तारो ब्रह्मादिदेवकारणं किल । अतो वयं गुणोपासनमात्रेण कृतार्थाः । सर्वस्यापि प्रपंचस्य गुणमयत्वात्सर्वलोकपूज्यत्वं गुणोपासकानामस्माकमस्ति । तस्माद्भवंतोऽपि गुणोपासनं कुर्वंतो मुक्ता भविष्यंतीति प्राप्ते दुष्टमतशिक्षाया आचार्यैरिदमुच्यते । किमुक्तं भवद्भिर्मूढतमैर्गुणोपासनं कर्तव्यमिति । तदनुपपन्नं तेषां जन्यत्वात् । अशाश्वतगुणोपासनेन किं शाश्वतफलरूपो मोक्षोऽस्ति । तस्मान्मूढबुद्धिं परित्यज्य शुद्धाद्वैतविद्यामाश्रित्य सत्याख्यशीला विगतावेशभावा भवतेति प्रोक्तास्ते[1] --- कृतविलासयतिविलासाः शिष्या बभूवुः ॥ 40 (fol. 78[b]). *Sánkhyamatanibarhaṇam.* 41. *Yogamatanibarhaṇam.* 42. *Pílumatanibarhaṇam.* Incipit: ततः पीलूनां वादिनो (i. e. Atomici) धीरशिवभट्टशिवगंगानाथादयः परमगुरुं नत्वेदमूचुः । स्वामिन् मदीयमतं शृणु सांख्ययोगनिराकरणमिव सुलभं (?) । Eaque sententia haec: Libris logicis qui creator dominus statuitur dominus supremus, is propalam creator est. Hic terrae et reliquorum elementorum quae atomi sunt, earum conjunctionem creatione, dissolutione separationem facit, quum atomi sempiternae sint. Hoc modo quum terrae, ignis, aëris materia orta esset, ex his Atala et Vitala mundos creavit, et animalia, quae mundos varios inhabitarent, fecit, dum ipse omnium rerum testis, omnia videns perstat, omnia sic complens ut spatium: न्यायशास्त्रैः कर्तेश्वरः प्रसिद्धः परमेश्वरः साक्षात्कर्ता । स एव सृष्टौ भूम्याद्यणुसंयोगं लये वियोगं च करोति भूम्याद्यणूनां नित्यत्वात् । एवं भूम्याग्निवायुप्रपंचे जाते तैरेवातलवितललोकसृष्टिं विधाय तत्तल्लोकवासयोग्यान्प्राणिनः सृष्ट्वा स्वयं सर्वसाक्षी सर्वं संपश्यन्नास्ते सर्वपरिपूर्ण आकाशवत् । 43. *Karmamatanibarhaṇam.* Inde Ṣankara Káśím proficiscitur. Sectae ritibus observandis salutem summam quaerentis principes Kanakagiri et Turanganátha nominantur. 44. *Chandramatanibarhaṇam.* 45. *Bhaumádigrahapanchakasyárthád Ráhumatasya nibarhaṇam.* 46. *Kshapaṇakamatanibarhaṇam.* Kshapaṇaka ille, cui Ṣankara cap. 27. tempore alio se responsurum esse pollicitus erat, denuo revertitur. 47. *Pitṛimatanibarhaṇam.* 48. *Ṣesha-garuḍamatanibarhaṇam.* Hujus sectae duces Ṣankhapáda et Kubjalídha fuerunt. 49. *Siddhamatanibarhaṇam.* Sectae principes Chirakírti, Nityánanda, Parárjuna (? चिरकीर्तिजनितानंदपरार्जुनादयः) appellantur. 50 (fol. 92[a]). *Gandharvamatanibarhaṇam.* De secta Viṣvávasu Gandharvam colente. 51. *Bhútavetálamatanibarhaṇam.* Incipit: तत्र केचिच्चितिभस्मव्याप्तसर्वांगाः शल्यविशेषभूषितमणिबंधगला भूतराडुपासन[पराः] etc. 52. Venerabilis ille Vyása, Brahmasútrarum auctor, ad Maṇikarṇikae ripam cum Ṣankara congressus, et de aphorismi cujusdam interpretatione altercatus, vapulat. 53, 54. Ṣankara a Vyása et Brahmaṇe deo monotheismi propagator instituitur. 55. Ṣankara, postquam Amaralingam, Kedáralingam, Badaríṇáráyaṇam[2], Dvárakám, Ayodhyám, Gayám visit, ad colendum Mallikárjunam proficiscitur, ubi nuntius adfertur, Bhaṭṭácháryam quendam, e regione septentrionali profectum, (nimirum Kumárilabhaṭṭam, Ṣankarae aequalem!) Bauddhas et Jainas ferro et igni delere (दुष्टमतावलंबिनो बौद्धान् जैनान् -- तेषां शीर्षाणि परशुभिश्छित्त्वा बहुपूलूखलेषु निक्षिप्य कटभ्रमणैश्चूर्णीकृत्य चैवं दुष्टमतध्वंसमाचरन्निर्भयो वर्तते). 56. Quocum, in Karísha monte degente (prope Ruddha? urbem), cum collocutus esset, Vidyálayam[3] (Hastinápurád ágneyadigbhágasthalam) venit, et in ejus loci vicinia Maṇḍanamiṣram disputando confutat. 57. Ipse vero, Kámaṣástrae imperitus, a Sarasaváṇí, Maṇḍanamiṣrae uxore, vincitur. 58–61. Quam artem ut edisceret, Ṣankara regis mortui cujusdam corpus intravit. 62 (fol. 100[a]). Ṣankara prope Ṣṛingapuram in Tungabhadrae ripa academiam instituit, et magistrorum ordinem, *Bháratí* titulum gerentem, condit. 63. In ea academia duodecim annos moratus, Ṣankara *Sureṣvaram* scholae rectorem (píṭhádhyaksha) instituit. Ipse Ahobalam, Venkaṭagirim, et regionem circiter Kánchínagaram sitam visit, Ṣivakánchí et Vishṇukánchí urbes condit, et *Támraparṇí* loci (ताम्रपर्णीतटाक) incolas monotheismum docet. 64. Kámákshís cultum instaurat, qui cultus a Sánkhyáyana conditus esse dicitur. 65. Circulos mysticos, Ṣríchakra appellatos, invenit. 66. Incipit: कदाचिच्छिष्या *Anantánandagiri*-mukhyá नत्वेदमूचुः । मोक्ष(स्य)मार्गलक्षणं वद । Ṣankara coram discipulis philosophiae Vedánticae principia exponit. 67–72. Ṣankara, eousque quum in numinis indivisibilis religione docenda et disseminanda elaborasset, aetatis imbecillitate (necnon discipulorum discordia!) perspecta, per discipulos principalium superstitionum instituta tradit (earum puto, quae Anantánandae temporibus exstabant): कलावस्मिन्युगनानापापपरिध्वस्तज्ञानांकुरेषु मर्त्येषु *ṣuddhádvaitavidyáyám anadhikárishu* तेषां वृत्तिः पुनरपि यथेप्सिता भवतीति सम्यग्विचार्य लोकरक्षार्थं वर्णाश्रमपरिपालनार्थं परमतकल्पनां जीवेशभेदास्पदां च रचयितुमुपक्रम्य etc. Quare *Paramatakálánalam* discipulum superstitionis Ṣivaiticae (67), *Lakshmaṇam* et *Hastámalakam* Vishṇuiticae (68), *Divakáram* solis cultus (69), *Tripurakumáram* superstitionis Ṣákticae (70), *Girijákumáram* Gáṇapatyae (71), *Vaṭukanátham*

[1] सत्याख्यशिलाविगतवेषतापाभवयेतिप्रोक्तर्तिक्तास्ते कृतवि° MS.

[2] Ibi aquae perfrigidae Ṣankarae precibus calidae evadunt.

[3] तद्देशवासिनस्तु विन्निलविंदुरिति वदंति ।